

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1890-09-03

ἡμεῖς ἔχοντες ἄξιον ἰσχυρῶς - ἡμεῖς. 291

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10646>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Κύπρῳ σελήνια 8.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
EDITOR S. CHOURMOUZIOS.
Ἐκρετὴν καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΞ»
ἔδος BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΣΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρῶνται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΚΛΗΡΟΣ ΚΑΙ ΛΑΟΣ. (συνέχεια)

Ὁ μόνος ἐθνικός καὶ θρησκευτικός διδάκταλος πρὸς ὃν τείνει πάντοτε εὐχέλων οὐδ' ἁμαθὴς μάλιστα λαός, εἶνε ὃ ἐν τῇ ἱερατικῇ του ἐνδυμασίᾳ ἐπιβαλλόμενος ἱεροκήρυξ. Ἀφ' ἧς ἡμέρας τὸ ἀψευδὲς τοῦ Χριστοῦ στόμα ἐξέφερε πρὸς τοὺς μαθητάς του, εἰπόντας αὐτῷ ὅτι «Ἕλληνας ζητοῦσί σε ἰδεῖν», τοὺς ἐξῆς θεμελιώδεις περὶ Ἑλληνισμοῦ λόγους, «ὦν ἐδοξάσθη ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου», Ἑλληνισμὸς καὶ Χριστιανισμὸς ἠδελφώθησαν, πρὸς ὧρέλειαν ἐξάρτησιν καὶ ἐμπολιτισμὸν τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ Παρνασσός, ἀφ' οὗ ἔρρευσαν αἱ πρὸδρομοὶ τοῦ χριστιανισμοῦ πνευματικαὶ ἀλήθειαι καὶ ὁ Ἰσραὴν ἀφ' οὗ ἔρρευσεν ἡ ἀποκάλυψις τῶν πνευματικῶν ἀληθειῶν ὁ Χριστιανισμὸς, ἠνώθησαν ἐφ' ἑνὶ καὶ μόνῳ σκοπῷ, τοῦ ἀποσπάσαι τὴν ἀνθρωπότητα ἐκ τῆς κτηνώδους ὕλικῆς ζωῆς καὶ ἀνυψῶσαι αὐτὴν εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν καὶ τὴν τῷ προσορισμῷ αὐτῆς ἀρμόζουσαν θέσιν. Καὶ ὑπὸ τοιαύτην, τὴν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ὡς εἶπεν, ὀρισθεῖσαν καὶ κυρωθεῖσαν σύμβασιν, ἐβάδισεν ἠδελφωμένος ὁ Ἑλληνισμὸς μετὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ ἐξηκλυῖτο κατακτῶν τον κόσμον ὁ Χριστιανισμὸς διὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, μεταδόθεις καὶ εἰς ἄλλα ἔθνη.

Ἐξελουθῆναι λοιπὸν οὕτω τὴν ἱεράν ἀποστολὴν τῆς ἡ θεότευκτος ὄσας, ἀρεῖς οὐ βασκανὸς δαίμων ἐμφύσησας τὴν ἀποτροπαίον ψυχρότητα πρὸς τὴν θρησκευτικὴν ἐχωρησῆν τὴν ἀνάδα ταυτην εἰς τὰς δύο τῆς μερίδας, ἀφήσας αὐτάς νὰ χωρῶσι κατὰ μόνας, οὕτω δὲ καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς περιωρίσθη εἰς τὰ κερτημένα, καὶ ὁ Χριστιανισμὸς, καταμερισθεὶς εἰς πολλὰς μερίδας, ἤρξατο διαδιδόμενος παρ' ἄλλων φύλων ἐν ἀλλοῖα μορφῇ. Ἐκτοτε ἀκριβῶς ἤρξαντο αἱ παντοῖαι διαιρέσεις, αἱ ἐπενεγκοῦνται τὴν κατάπτωσιν καὶ τῶν θρησκευτικῶν καὶ τῶν ἐθνικῶν αἰσθημάτων.

Τὸ γεγονός τοῦτο, μὴ κατανοηθὲν ἐγκαίρως, ἢ μὴ καταπολεμηθὲν καὶ ἐπανορθωθὲν, ἐπέφερε τὴν ἐξασθένεισιν ἣν διορᾷ τις σήμερον εἰς ἀμφοτέρω τὰ ἀδελφὰ μέρη, Ἑλληνισμὸν καὶ Χριστιανισμὸν, ὑποχωροῦντων τούτων πρὸ τῆς καταπληκτικῆς

κῶς αὐξούσης δυνάμεως ἄλλων φύλων καὶ τοῦ χριστιανισμοῦ ἐν ἄλλῃ αἰρέσει.

Τὴν παρέλθασιν ταύτην, ἀκατάλληλον ἴσως δι' ἐφημερίδα, ἠναγκάσθημεν νὰ ποιήσωμεν ὅπως ἀποδείξωμεν, ἐάν ὀρθῶς ἐκρίνομεν, ὅτι ἡ διάδοσις καὶ ἀναζωπύρησις ἐθνικῶν αἰσθημάτων τότε μόνον ἐκτελεῖται λυσιτελεῖς, ὅταν ἦνε συνδεδεμένη μετὰ τῆς διαδόσεως τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς πατριώας θρησκείας.

Ποῖα δὲ ἐθνικὰ ἢ θρησκευτικὰ αἰσθηματα δυνάμεθα νὰ ζητήσωμεν παρὰ λαῶν, ὡς τῷ ἡμετέρῳ, ἀμαθεῖ καὶ βαρβάρῳ, ὅταν παρ' οὐδενὸς οὐδέποτε ἀκούει τὴν ἐθνικὴν καὶ θρησκευτικὴν κατήχησιν, ποῖας δὲ ἐθνικὰς καὶ θρησκευτικὰς ἀρετὰς δύναται τις ν' ἀναμῆν παρὰ λαοῦ ἐγκαταλειμμένου εἰς τὰς ἰδίας διανοητικὰς δυνάμεις, διψῶντος τὴν ἐθνικὴν διδασκαλίαν καὶ πεινῶντος τὸν Εὐαγγελικὸν λόγον;

Ὡς δυνάμεθα νὰ καυχηθῶμεν ὁμολογούντες τὴν ἀλήθειαν ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἐφάνη ἀνέκαθεν ὁ φρουρός καὶ φύλαξ τῆς ἐθνικῆς παρακαταθήκης καὶ τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων, οὕτω δυνάμεθα ἐν τῇ αὐτῇ ἀλήθειᾳ νὰ εἰπωμεν ὅτι ἀπὸ πολλοῦ ἡ Ἐκκλησία ἐπαύτατο οὕσα φρουρός τῶν ἱερωτάτων τούτων πραγμάτων, ὧν ἄνευ ἐξασθενεῖ καὶ ἀπονεκροῦται πᾶν ἔθνος καὶ πᾶσα φυλὴ. Ἡ εὐθύνη δ' αὕτη ἐπέβαρύνει καθ' ἡμᾶς πρωτίστως, εἰ μὴ καὶ μονίμως, τοὺς κατὰ τόπον ἀρχηγούς τῆς Ἐκκλησίας. (ἀκολουθεῖ).

ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΙΤΙΕΩΝ.

Ἐλευθέρῳ καὶ παραξικάρδιον ἄγγελμα διεβίβασεν ἡμῖν ἐκ Λευκωσίας ὁ τηλεγράφος τὴν παρελθούσαν Τρίτην μετὰ μεσημέριαν. Ὁ ἀγαθὸς καὶ μελιχίος, ὁ σεβάσμιος καὶ εὐπαιδευτός, ὁ ἀληθὴς καὶ ἀμεμπτος λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου, ὁ ὅσιος καὶ ἀκακος ποιμὴν

Ο ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ΚΙΤΙΕΩΝ,

μετὰ βραχείαν νόσον προσβλήθεις ἐξ ὀξείας πνευμονίας, ἔδω τὸ μοιραῖον τέλος περὶ τὴν 2 καὶ 30 λ. μ. μ. ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἐπ' ἀνεψιῶ γαμβροῦ του κ. Κωνσ. Π. Διανέλλου, ἐνθα εὐρίσκατο καὶ ἐγραφήσυστο μεταβάς ἐκεῖσε

ἐκ Λάρνακος ἀπὸ τινων ἡμερῶν. Τὸ Ἐλευθέρῳ ἄγγελμα ἐβύθησεν εἰς βαθὴ πένθος πάντας τοὺς γνωρίζοντας καὶ ἐκτιμήσαντας τὰς πολλὰς ἀρετὰς τοῦ μακαρίτου, βαρυσάλως δ' ἐδέξατο τὸ νέον τραῦμα τὸ δευτέραν ἡμέραν φορὰν ἐντὸς τετραετίας ἀποφανόμενον ἀτυχὲς ποίμιον. οὐ τὸ πλείστον δὲν τὸν ἐγνώρισεν ἔτι.

Ὁ μακαρίτης ἦγε τὸ 63 περίπτου ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἦν δὲ ἀδελφὸς τοῦ ἐν Ἀθήναις συναγματάρχου κ. Κατσηγιάννου καὶ τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ κ. Γεωργίου (πενθεροῦ τοῦ κ. Κ. Π. Διανέλλου). Νεαρός ἔτι εἶχε προσληφθῆ ἐν τῇ Μητροπόλει Λάρνακος ὑπὸ τοῦ τότε Μητροπολίτου Μελετίου καὶ, ὑπηρετῶν παρ' αὐτῷ ὡς ἱεροδιάκονος, ἐφοῖτα καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Σχολῇ τῆς πόλεως. Κατόπιν μετέβη εἰς Ἀθήνας καὶ ἀποπερατώσας τὰς σπουδὰς του ἐν τῷ ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, προσεκλήθη εἰς τὴν πατρίδα καὶ κατέλαβε τὴν θέσιν Σχολάρχου ἐν Λάρνακι, ἦν πᾶν εὐδοκίμως ἐτήρησεν ἐπὶ εἰκοσαετίαν ὄλην, προσελκυσάς τὴν ἀγάπην καὶ τὸ σέβας ὧν διὰ τῆς ἐναρέτου πολιτείας του καὶ εὐγενοῦς συμπεριφορὰς του. Τῷ δὲ 1880 ἔτει, ἐξελέγει φήγῃ τοῦ λαοῦ καὶ ἐγκρίσει τῆς Ἱεράς Συνόδου Ἐπίσκοπος τοῦ χηρέοντος τότε θρόνου Κερυνείας, μετὰ δὲ ἐννέα ἔτη καθ' ἃ ἐποίμανε τὸ εἰς αὐτὸν ἀνατεθὲν ποίμιον ἐν δούτῃ καὶ δικαιοσύνη, ἐξελέγη κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1889 Ἐπίσκοπος τοῦ χηρέοντος θρόνου Κιτιέων, εἰς ὃν καὶ μετετέθη ἐγκρίσει τῆς Ἱεράς Συνόδου, διαδεξαμένου αὐτὸν τοῦ νῦν Πανιερωτάτου Ἀγ. Κερυνείας κ. Κυρίλλου.

Καταλαβὼν τὸν θρόνον Κιτιέων ὁ μακαρίτης, καὶ εὐρῶν αὐτὸν ἐν ὀχρῇ εὐαρέστῃ καταστάσει, ἐνεκα τῶν ὑπερβολικῶν παλαιῶν χρεῶν του, ἐπελάβετο ἀμέσως μετὰ μείστον ζήλου καὶ λιαν ἀξιοπαίνου προθυμίας τὴν διὰ παντοίων τρόπων καὶ μεγάλων οικονομικῶν μέσων ἀπόσβεσιν τοῦ χρέους· πολλὰς δὲ προσεκάλεσε πρὸς τοῦτο εἰς σύσκεψιν καὶ τοὺς πολιτάς ἀμφοτέρων τῶν πόλεων (Λεμεσοῦ καὶ Λάρνακος), ἀλλ' ἡ μεγάλη καὶ ἐνθερμος προθυμία του προσέκρουεν εἰς τὴν μερίστην ἀδράνειαν καὶ ἀναληγίαν τῶν πολιτῶν, ἦν μετὰ ψυχρῶν ἄλγους ἔβλεπε. «Κοιράστε, πρὸς Θεοῦ—ἔλεγεν ὁ μακαρίτης—καὶ κανονίσατε ὅπως θῆτε εἰς τὰ εἰσοδήματα τοῦ θρόνου, ἀρκεῖ νὰ ἐξυμνηθῆ τὸς πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ χρέους»· ἀλλ' ὡδὸς ἐδίδου ἀπράσιν. Ἐγκαταλειφθεὶς οὕτως ὁ μακαρίτης εἰς τὰς ἰδίας δυνάμεις, ἀλλὰ καὶ μετὰ ζήλου τὴν ἀπόσβεσιν τοῦ χρέους ἐπιδιώκων, ἠναγκάσθη νὰ περιορισθῆ εἰς τόσον αὐστηρὰς οικονομίας, ὥστε πᾶς ζενίζόμενος ἐν τῇ Μητροπόλει Λάρνακος, ἤσθάνετο ἀμέσως τὴν μεγάλην οικονομίαν καὶ παρέβαλλε τὴν Μητρόπολιν ὡς μίαν οἰκογένειαν στερομένην πάσης εὐμαρείας. «Τὶ νὰ κάμωμεν;—ἔλεγεν ὁ μακαρίτης—ἔχει χρέη ὁ θρόνος καὶ αὐτὸς μόνον ὁ τρόπος μᾶζι ἔμεινε νὰ τὰ ἐξοφλήσωμεν». Καὶ κατεγίνετο ἐν τῇ τσαοῦτῃ οικονομίᾳ νὰ ἐμβάζη τόκους καὶ χρεωλύσια, πλὴν δὲν ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ θάνατος νὰ ἰδῇ ἀποπερατούμενον τὸν ἅγιον σκοπὸν του εἰς ὃν μετὰ μέγαλον ζήλου ἀλλὰ καὶ ἀγωνίας ἐπεδόθη.

Η ΚΗΔΕΙΑ.

Ἡ κηδεῖα τοῦ σεπτοῦ νεκροῦ ἐγένετο τὴν ἐπιόσαν Τετάρτην περὶ τὴν 4 καὶ ἡμισίαν μ. μ. ἀναμεινόμενοι τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, δηλώσαντος ὅτι θὰ ὑπέστρεφεν ἐκ τῆς περιοδείας ὅπως παρυσρευθῆ καὶ ἀποδώσῃ τὸν ὕστατον ἀσπασμὸν τῷ ἐν Χριστῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. Ἡ νεκρώσιμος ἐψάλη ἐν τῷ

Ιερών καθ' ης Φανερωμένης, εις δὲ ἀπὸ τῆς 3 ὥρας καθ' ἣν ἤρξαντο κρουόμενοι πενήμιως ὅλοι οἱ κώδωνες τῆς πόλεως συνέρρευσε μέγα πλῆθος ἐν εὐκρινεῖ πένθει. Πᾶσαι αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαί, αἱ εὐρισκόμεναι ἐν Λευκωσίᾳ παρήσαν ἐν τῇ κηδείᾳ, ἀπόσπασμα δὲ στρατιωτικῆς φρουρᾶς ἐφύλαττε τὴν τάξιν. Ὁ νεκρὸς μετακομίσθη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆν 4 ὥραν συνοδεύοντος ὁλοκλήρου τοῦ κλήρου. Τῆν 4 καὶ ἡμίσειαν κατήλθεν ἡ Α. Μακαριότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μετὰ τῶν ἐπισήμων κληρικῶν, ἔστη δ' ἐν τῷ θρόνῳ καὶ παρ' αὐτῷ ὁ Ἡγούμενος Κύκκου κ. Γεράσιμος εἶτα ὁ Ἀρχιμανδρίτης τοῦ θρόνου κ. Φιλόθεος, ὁ ἀρχιμανδρίτης Κυτίου κ. Μελέτιος, ὁ ἀρχιμανδρίτης Κύκκου κ. Πανάρετος καὶ λοιποὶ. Ὁ λοιπὸς κλήρος περιεκύκλωσε τὸν σεπτὸν νεκρὸν, ἐν τῷ μέσῳ κείμενῷ ἀντικρὺ τοῦ θρόνου, καὶ τὴν ἀρχιερατικὴν ἐνδυμασίαν φέροντα. Ἐβάλλη οὕτως ἐν μεγίστῃ συγκινήσει καὶ ἐπιστημότητι ἡ νεκρώσιμος, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ὁ εὐπαιδευτὸς Ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Κύκκου ἐξεφώνησεν ἐπιτήδειον γλαφυρώτατον, λίαν συγκινησαντα τὸ πλῆθος (ἐν ὧρᾷ ὁ ἀναγνώστης κατωτέρω), μετ' ὃν ὁ κ. Γ. Ν. Κάλδαρης σχολάρχης ἕτερον, (ἐν τῷ προσεγεῖ φιλίῳ δημοσιευθηρόμενον) καὶ ὁ Ἀρχιμανδρίτης Κυτίου κ. Μελέτιος μικρὰν καὶ συγκινητικὴν προσφώνησεν. Μετὰ ταῦτα κατετέθησαν πρὸ τῆς σεπτῆς σοροῦ στέφανοι πολλοὶ μετ' ἐπιγραφῶν καὶ προσφωνήσεων ἐν οἷς ὁ τῆς πόλεως Σκάλας Λάρνακος διὰ τοῦ κ. Χ. Κουππᾶ, ὁ τοῦ Δημαρχείου Λάρνακος διὰ τοῦ κ. Ἀρ. Ἰακωβίδου, ὁ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἀγ. Γεωργίου καὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων Λάρνακος διὰ τοῦ κ. Γ. Νικοπούλου, ὁ ἐκ τῶν κ. κ. Στῆν Χριστοφίδη, Γ. Πιερίδη, Γ. Δ. Πιερίδη καὶ Δ. Θεμιστοκλέους διὰ τοῦ κ. Χρ. Μιχαηλίδου, ὁ τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων Λευκωσίας διὰ τοῦ κ. Γ. Καλδάρως, ὁ τῶν ἀδελφῶν Παντελίδου διὰ τοῦ κ. Θ. Παντελίδου, καὶ ὁ τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας Λεμεσοῦ, διὰ τοῦ κ. Καλδάρως.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς νεκρώσιμου καὶ τοῦ τελευταίου ἀσπασμοῦ τῆς δεξιᾶς τοῦ σεπτῷ νεκροῦ, ἤρθη τὸ λείψανον καὶ συνοδεύομενον ὑπὸ τοῦ κλήρου, τοῦ πλῆθους καὶ τῆς στρατιωτικῆς φρουρᾶς μετηνέχθη εἰς τὸ χωρίον Παλουριώτισσα, εἰς ὃ εὐρίσκεται ὁ τάφος τῶν Ἀρχιερέων καὶ ἐτέθη εἰς τὸν τάφον τοῦ μακαρίτου ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου.

Ὡς τελευταῖον, δυστυχῶς, φέρον εὐγνωμοσύνης, καὶ ἐκτιμήσεως τῶν πολλῶν ἀρετῶν ὑφ' ὧν περιεκοσμεῖτο ὁ αἰδῆμος, θερμὰ δάκρυα χύνουσα ἡ σύνταξις τῆς «Σάλπιγγος» ἀναφωνεῖ αὐτῷ τὸ «Γαῖαν ἔχοις ἐλαφρὰν αἰοῖδμε Μητροπολίτα! Αἰωνία σου ἡ μνήμη!».

Λόγος ἐπιτήδειος ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐφηφισμένου Ἡγουμένου Κύκκου κ. Γερασίμου.

«Καὶ ἀπέθανε Σμυρῆλ. καὶ συναθροίζονται πᾶς Ἰσραὴλ καὶ κόπτονται αὐτὸν, καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν εἰλῷ αὐτοῦ ἐν Ἀρμαθαίμ.» (Βασιλ. Α'. 25. 1.)

Ὅπως Μακαριώτατε Δέσποτα, καὶ λοιπὸν εὐσεβὲς ἐκκλησίασμα, οὕτως ἐν εἰρήνῃ παρέδωκε τὸ πνεῦμα εἰς χεῖρας τοῦ Πλάστου αὐτοῦ ὁ μέγας τῶν Ἰσραηλιτῶν Ἰερεὺς Σαμουὴλ, καὶ τοιοῦτον φόρον εὐγνωμοσύνης ἀπέδωκεν αὐτῷ ὁ λαὸς ἐν ἐπὶ τὸσαῦτα ἔτη θεοφιλῶς ἐκυβέρνα, καὶ οὕτως τὰς προσευχὰς ὡς θυμίαμα διεβίβασε πρὸς τὸν Θεόν. Ὅπως ἐπίσης ἐν εἰρήνῃ παρέδωκεν εἰς χεῖρας τοῦ Πλάστου τὸ ἑαυτοῦ πνεῦμα καὶ ὁ Σαβάσιμος τῶν Κυτίων Ποιμενάρχης ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ, ἐν τῷ δὲ τοῦ θανάτου δρέπανον ἀφῆρσεν ἐκ τοῦ μέσου τῶν συγγενῶν καὶ φίλων αὐτοῦ, καὶ ἀφῆσαν αὐτοῦ κλαίοντες καὶ κοπτομένους διὰ τὴν πρόφρον αὐτοῦ πρὸς Θεὸν ἐκδημίαν. Κλαίοντες μὲν οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι αὐτοῦ καὶ ὀδύρονται οἱ ἀδελφοὶ καὶ γνωστοί, ἀλλὰ καὶ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ συγκόπτεται καὶ συνθλίβεται μετ' αὐτῶν διὰ τὴν στέρξιν τοῦ τιμίου καὶ χρηστοῦ αὐτῆς μέλους, ἀνδρὸς σεβασμιωτάτου καὶ κοινοποθῆτου καὶ Ἀρχιερέως εὐαγγελιστικωτάτου καὶ σεμινοπρεπεστάτου. Τὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀείποτε ἀόρητον καὶ ἄλυπον, τὸ τῶν λόγων του γλυκὺ καὶ μελιχγιον, τὸ ταπεινόφρον καὶ εἰθὺ τῆς

γνώμης, τὸ ἐν πᾶσι σώφρον καὶ κόσμιον τῆς συμπεριφοράς αὐτοῦ, ταῦτα πάντα, λέγω, συλλήβδην ἀναμνησκόμενα, τίνος χριστιανοῦ καρδίαν δὲν ταράττουσι, καὶ τίνος ψυχὴν δὲν συγκινοῦσι; τίνος τὰ δάκρυα δὲν προκαλοῦσιν, ὥστε καὶ μετὰ τοῦ Ἰερεμίου νὰ θρηνηθῆ διὰ τὴν πολυτίμητον στέρξιν. Ἥτις προσγίνεται τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ προκειμένου σεβαστοῦ αὐτῆς Ποιμενάρχου; «Ὡς ἐγνόφωσεν... Κύριος τὴν θυγατέρα Σιών σήμερον!» (Θρην. 1,2).

Ὅσα ἀληθῶς συμφορὰ πλήττει καὶ αὖθις τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ! Τὰ δάκρυα τῶν πιστῶν τῆς κλήμονος ἐπαρχίας τῶν Κυτίων μόλις ἔπαισαν ἀφθόνης καταβρέοντα διὰ τὸν σκληρὸν καὶ ἄωρον θάνατον τοῦ περιεπεπαισμένου ἀρχιερέου Κυπριανοῦ, μόλις ἔβρον τὸν ζητούμενον παρήγορον, ὅπως τὰ δάκρυα αὐτῶν ἀπομάσῃ, καὶ ἰδοὺ αἴφνης ἄρχονται νὰ καταβρέωσιν ἀφθονώτερα σήμερον, διὰ τὸν ἐπίσης σκληρὸν καὶ ἄωρον θάνατον ἑτέρου ἐνδόξου αὐτῶν Ποιμενάρχου. Τὸ πάθος δὲν ἐπραΐνθη εἰσέτι, δὲν ἐπουλώθησαν εἰσέτι αἱ πληγαί, καὶ ἡ ἐκκλησία αὕτη ὑποβάλλεται αὖθις εἰς δοκιμασίας δριμυτέρας διὰ τὴν στέρξιν λειτουργοῦ, ὅστις, ἐν τῷ κατ' ἐπίγνωσιν αὐτοῦ ἱερῷ ζήλῳ ὑπὲρ τῆς πατρίδος εὐσεβείας, ἀνεδείχθη στερῆδος τῆς πίστεως πρόμαχος, ὁδηγὸς τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ ἀσφαλῆς καὶ κατῆρ ἀγαθός, καὶ αὐτὸ τοῦτο «ὑπὲρ πάντων Χριστοῦ καὶ οἰκονόμος μυστηρίων Θεοῦ» κατὰ τὸν Ἀπόστολον. Ἡ ἀπώλεια εἶνε ἀληθῶς ἀνοπολόγητος καὶ ἀνεμνήστεος ἡ συμφορὰ! Ἐδῶσεν ὁ ἀστὴρ ὁ μέγχι χιθὼς φωτίων τὰ λογικὰ τῆς ἐκκλησίας πρόβατα, ἐσίγησεν ἡ γλῶσσα ἡ μυριάκις κινήσιμα ἢ πρὸς διδασκαλίαν ἢ πρὸς δοξολογίαν τοῦ Πλάστου καὶ δέησιν ἢ πρὸς ὀδηγίαν τῶν ποιμνίων, ἅτινα ἐνεπιστέθη εἰς αὐτὸν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

Βλέπω τὰ πρόσωπα τῶν ἀδελφῶν Κυτίων στυγρὰ καὶ κατηφῆ, ἐπὶ τῇ στερήσει τοῦ τοιοῦτου καὶ τηλικούτου αὐτῶν Ποιμενάρχου, καὶ ἀποδίδω αὐτῆς πληρέστατα δίκαιον διότι ἂν ἐγὼ, ἅπαξ μόνον, κατὰ τὴν ἐσχάτως ἐκ τῆς ἀλλοδοπῆς ἐπάνοδόν μου, λαβὼν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω καὶ ἀσπασθῶ αὐτὸν καὶ τὸ γλυκὺ καὶ μελιχγιον τῶν λόγων αὐτοῦ νὰ ἀκούσω, ἀπεχώρησα τοσοῦτον καταγοητευμένος, ὥστε ἦδη ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ μόλις φέρω τὸν ὄγκον τῆς λύπης, ὅποσιν ἀρὰ γε λύπην πρέπει νὰ αἰσθάνησθε ὑμεῖς, ἀγαπητοί, οἱ πολλῶν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνταγίσαντες τὰ ῥήματα τῆς αἰωνίου ζωῆς, καὶ τὰ ἀγαθὰ παρὰ τῆς συνετῆς αὐτοῦ ποιμαντορίας ἀπολαβόντες; Δίκαιον ἔχετε νὰ καταγέριτε κρουνοὺς δακρύων ἐπὶ τῷ ἀπελθόντι τοιοῦτῳ Πνευματικῷ ἡμῶν Πατρὶ καὶ νὰ ἀπολοφύρησθε διὰ τὴν ὀφρανίαν ἡμῶν.

Ἡ ἡμετέρα Ἱερά Μονὴ τοῦ Κύκκου τῷ ἀποστολικῷ δόγματι ἐπομένη, «εἶτε πάσχει ἐν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη» εἶτε δοξάζεται ἐν μέλος, συγχαίρει πάντα τὰ μέλη». (Α'. Κορ. 12: 26) συμμερίζεται δι' ἐμοῦ καὶ τῶν περὶ ἐμὲ ἀδελφῶν μου, τὴν λύπην. ἢν αἰσθάνεται ἡ ἐκκλησία ἡμῶν παρεχομένη δὲ ὑμῖν τὸ τῆς παρηγορίας βάλασμον, εἴχεται εἰς τὸν μέγαν τῆς ἐκκλησίας Ἀρχιερέως ἵνα ἀναδείξῃ τὸν ἅγιον νὰ ποιμάνῃ ἡμᾶς μετ' ἐπιστήμης καὶ ὀδηγήσῃ τὸ λογικὸν τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ ποιμνιον εἰς νομὰς σωτηρίους.

Τέλος δὲ, ὡς οἱ ἀρχαῖοι χριστιανοὶ ἐπὶ τῶν τάφων τῶν τελευταίωντων ἔρριπτον κλάδους φοινίκων σήμβολα τῆς κατὰ τοῦ θανάτου νίκης τῶν εἰς Χριστὸν πιστευόντων, καὶ τῆς ἀναζωοποιήσεως καὶ αὐθαρείας αὐτῶν, οὕτω κατ' ἄνω φέρων ἐναποτίθημι ἐπὶ τοῦ σεβασμιῶ τοῦτοῦ νεκροῦ τὴν μικρὰν ταύτην προσφώνησιν ὡς κλάδον φοίνικος.

Τοῦ πρὸς Θεὸν ἐκδημήσαντος αἰοδήμου ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ τοῦ περιεπεπαισμένου τῶν Κυτίων ποιμενάρχου, αἰωνία ἡ μνήμη! αἰωνία ἡ μνήμη! αἰωνία ἡ μνήμη!

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Οὐχὶ εὐάρεστον ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν ἐνταῦθα ἡ ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Αὐτ. Ὑθ. Τραπεζῆς ἀπόλυσις τοῦ Κου Σωκρ. Φραγκοῦδη, ὅστις ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς ἐδῶ Πρακτορίας, ἦτοι ἀπὸ δώδεκα σχεδὸν ἐτῶν, ὑπηρετεῖ ἐν αὐτῇ μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως ὡς ταμίας μὲν, ἀλλὰ συνάμα ἐκπληρῶν καθ' ἃ γνωρίζομεν καὶ ἄλλα καθήκοντα, ἀπαιτοῦντα εἰδικὸν ὑ-

πάλληλον ἔχοντα πείραν προσώπων καὶ πραγμάτων, δυνάμενον καὶ τὴν Τραπεζῆαν πραγματικῶς νὰ ὠφελῇ καὶ τοὺς πελάτας αὐτῆς νὰ εὐχαριστῇ καὶ εὐκολύνῃ.

Ἰκούσαμεν πλείστους ἀνομολογοῦντας τὴν ἀληθειαν ταύτην πρὸς τιμὴν τοῦ Κου Φραγκοῦδη, ὅστις ἀπολύομενος ἔτυχε τοῦλάχιστον τῆς εἰδικῆς ἱκανοποιήσεως νὰ λάβῃ παρὰ τῶν συνεργατῶν του καὶ ἀνωτέρων τῆς Τραπεζῆς ὑπαλλήλων εὐχαριστηρίους ἐπιστολάς, μαρτυρούσας τὰς μακρὰς καὶ πιστὰς αὐτοῦ ὑπηρεσίας.

Τρεῖς καὶ πάλιν πυροβολισμοὺς, κατ' ἀνθρώπων ἐννοεῖται, καὶ ὑπ' ἀνθρώπων ἐννοεῖται, ἔχομεν ν' ἀναγγείλωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας κατὰ τὴν ἐβδόμηδα ταύτην ἓνα εἰς τὸ χωρίον Καντοῦ κατ' ὀθωμανοῦ, τοῦ ὁποίου κατέστρεψαν τὰ ἀριστερὰ ἄκρα ἄλλον εἰς τὸ χωρίον Ποταμίου κατὰ χριστιανοῦ, ὃν ἀπετελείωσαν, καὶ ἄλλον εἰς τὸ χωρίον Πισσοῦριον κατὰ χριστιανοῦ ἐπίσης, ὃν ἐβλάψαν ὀλίγον. Ὡς βλέπετε πᾶσα ἄλλη Ἑπαρχία ἐσίγησε πρὸ τῆς κунηγετικῆς ἱκανότητος τῆς Ἑπαρχίας μας. Ἦνε τῇ ἀληθείᾳ λίαν περίεργον καὶ ἄξιον θαυμασμοῦ τὸ πρᾶγμα τοῦτο, νὰ μὴ παρέρχηται ἐβδόμας καθ' ἣν νὰ μὴ ἔχωμεν ν' ἀναγράψομεν πυροβολισμοὺς καὶ φόνους.

Καθ' ἃ μανθάνομεν, ἡ Κυβέρνησις προτίθεται νὰ καθυποβάλλῃ εἰς τὴν προσεχῆ σύνοδον νομοσχέδιον περὶ ἐξορίας τῶν καταδικαζομένων διὰ κακουργήματα ἢ ἐγγλήματα, τιμωρούμενα διὰ φυλακίσεως ἄνω τῶν 5 ἐτῶν. Τὸ μέτρον τοῦτο πιπτέομεν ὅτι δύναται νὰ κατευνάσῃ εἰς μεγάλον βαθμὸν τὰς πρὸς τὸ κακουργεῖν ὀρέξεις πολλῶν, διότι τὴν φυλακίαν, ἐν ἣ καλῶς διαιτῶνται, καὶ ἀπαλλαττόμενοι πάσης φροντίδος καλῶς κοιμῶνται, καὶ πρὸς τὸ νὰ διατηρηθῶσιν αἱ δυνάμεις των ἐργάζονται ἐπὶ τινὰς ὥρας τῆς ἡμέρας, τοῦτο δ' ἐνεκεν εἰσεργονταὶ ἰσχυροὶ καὶ ἐξέρχονται εὐτραφεῖς καὶ ζωηροί, ὡς παρατηρεῖται καθ' ἑκάστην, τὴν τοιαύτην λέγομεν φυλακίαν πολλοὶ τὴν περιφρονοῦσι, πολλοὶ δὲ τὴν ἔχουσι περιζήτητον, γνωρίζουσι δὲ καλῶς τὰ μετὰ διὰ νὰ τὴν ἀποκτήσωσιν.

Καθ' ἃ πληροφοροῦμεθα ὁ προϊστάμενος τῆς ἐνταῦθα Ἐκκλησίας τῶν Καθολικῶν, διατρανῶν τὰ φιλόανθρωπα αἰσθήματά του, προτίθεται νὰ ἰδρύσῃ σχολεῖον ἐν τῷ μόλις ἐκ 10—12 οἰκογενειῶν κατοικουμένῳ χωρίῳ Ἁγίῳ Τύχωνι καὶ νὰ προσκαλέσῃ ὁ ἴδιος διδάσκαλον, ἔστειλε δὲ, καὶ κώδωνα διὰ τὸ σχολεῖον. Ἀπὸ πότε ἀνέλαβε τὴν εὐγενῆ ταύτην φροντίδα ὁ πᾶτερ οὗτος νὰ φροντίζῃ διδασκάλους δι' ὀρθόδοξα χωρία εἶνε ἄγνωστον. Ἠδύνατο ὅμως ὁ ἀγαθὸς οὗτος ἱερεὺς, ὁ κηδόμενος τοσοῦτον τῶν ὀλιγαριθμῶν τού-

των χωρικών, να μετρήθη εις αυτούς το ποσόν, ὅπερ ἡ φιλάνθρωπος καρδία του τῷ ὑπηγόρευσε καὶ νὰ ἀφήσῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ἐκλογὴν καὶ πρόσληψιν διδασκάλου. Τὸ τοιοῦτο, πιττεύομεν, οὐδόλως θὰ ἐμείνου τὴν ἀξίαν τῶν φιλανθρώπων αἰσθημάτων του.

* *

Τῇ γῆρας Κυριακῇ (2 Σεπτ.) ἐγένετο, καθ' ἃς εἶχομεν πληροφορίας ἢ προχειρίσις τοῦ πανοσιολ. κ. Γερασίμου εἰς Καθηγούμενον τῆς Ἱερᾶς Μ. Κύκκου ὑπὸ τῆς Α. Μακαριότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Οὕτως εἰσῆλθεν ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς χορεία τοῦ εὐπαιδευτοῦ καὶ ἐπισήμου Κλήρου εἰς ἐτι εὐπαιδευτος καὶ διὰ πολλῶν προτερημάτων κεκοσμημένος κληρικὸς, παρὰ τοῦ ὁποίου, τῇ συνεργασίᾳ τῶν συναδελφῶν του πολλὰ τὰ καλὰ ἐλπίζει καὶ ἡ Μονὴ ἰδίᾳ καὶ ἡ Βικλησία τῆς Κύπρου ἐν γενεῖ.

* *

Χθὲς ἐβράχη ἐνταῦθα ἐν τῷ ναῷ Ἀγίας Νάπας μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ ἀσίδιμου Ἀρχιερέως Χρυσάνθου, προϊσταμένου τοῦ κλήρου τοῦ πανοσιολ. Ἱεραρχοῦ τοῦ θρόνου κ. Θεοφυλάκτου καθ' ὃ ὁ κ. Σπ. Ἀραουζος ὠμίλησεν ὀλίγα καὶ συγχινητικὰ, ἐξυμνήσας τὰς ἀρετὰς τοῦ ἀποβιώσαντος ἀρχιερέως.

* *

Φαίνεται ὅτι ἡ Ἰμφλουέντζα διετέλει κεκοσμημένη ἐν τῇ νήσῳ, διότι κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ἤρξατο ἀίδουσα ἀσθενῆ τινα σημεῖα τῆς παρουσίας της. Ἀλοίμονον δι' ἡμᾶς ἂν ἐννοῆ νὰ περάσῃ μαζῇ μας καὶ δευτέρον χειμῶνα καὶ ἐὰν μάλιστα τὴν εὐνοήσῃ ὁ δευτέρος οὗτος ἐπὶ θύραις χειμῶν. Ἀπαιτεῖται προσοχὴ καὶ μεγάλη προφύλαξις.

* *

Ἐκ τίνος ἐφημεριδος ἀποσπῶμεν τὰ ἐξῆς περὶ ἄρτου. Ὁ ὠφέλιμος εἰς τὸν ἄνθρωπον ἄρτος εἶνε πάντοτε ὁ πρὸ μιᾶς ἡμέρας κατασκευασθεὶς, ἀλλὰ δυστυχῶς οἱ ἄρτοι οἱ πωλούμενοι εἰς τὰς πόλεις, δὲν τρώγονται τὴν ἐπιούσαν, διότι ὄξυνίζουσι, καὶ οἱ τοιοῦτοι ἄρτοι εἶνε ἐπιβλαβέστατοι εἰς πάντας καὶ κυρίως εἰς τὰ παῖδια. Προσοχὴν εἰς τοὺς ἄρτους μεγαλειτέραν, ἢ εἰς ἄλλα τρόφιμα, διότι ὁ ἄρτος εἶνε ἡ βῆσις τῆς τροφῆς. Ἐκλέγετε πάντοτε, ἔστω καὶ διὰ μεγαλειτέρας δαπάνης τοὺς ἄρτους ἐκείνους οἵτινες δὲν ὄξυνίζουσι τὴν ἐπιούσαν.

Ἄς βάλωσιν αὐτὰ ὑπ' ὄψιν των οἱ πάντοτε ζυνισμένοι ψωμάδες μας.

* *

Ἄμαξα καινουργῆς, στερεά, εὐρύχωρος καὶ ἀναπαυτικὴ σταθμεύει πάντοτε ἐνταῦθα, εἰς τὸ γάνι τοῦ Σύνου, ἀνήκουσα τῷ κ. Πέτρῳ Κουμῇ ἐξ Ἀθηναίου. Δύναται πᾶς ὁ βουλόμενος νὰ τὴν ἐνοικιάσῃ δι' οἰονδήποτε μέρος τῆς νήσου. Εἰσιτήρια ἐκδίδονται παρὰ τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου κατὰ τὴν μεγάλην ἀγοράν.

Ἀξιώτιμῃ κ. Συντάκτῃ τῆς «Σάλπιγγος»
Ἡ Σεβ. Κυβέρνησις ἀπὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου διεκέρυζε τὴν σύστασιν ἀστυνομικῶν σταθμῶν ἐν πολλαῖς τῆς νήσου χωρίοις καὶ ὅμως μετὰ λύτης παρατηροῦμεν ὅτι οὐδὲν πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον μέχρι σήμερον διενήργησεν. Ἀγνοοῦμεν τὴν ἔννοιαν τῆς βραδύτητος αὐτῆς, ἐξ ἧς καθητήσαμεν εἰς ἐλευθέρων ἀνομιᾶς σημεῖον.

Τὸ μᾶλλον ἤσυχον διαμερίσμα ἦτο ἰσως τὸ τῆς Λεύκας, καὶ ὅμως σήμερον τὰ κακουρήματα ὑπερέβησαν ἐνταῦθα πᾶν ὄριον. Αἱ ζωοκλοπαί, αἵτινες πρότερον ἦσαν σχεδὸν ἀγνωστοί, σήμερον ἐγένοντο λίαν συνήθεις· αἱ ἐκκοπαί, ἐκρῖψεις καὶ ἀποξέσεις δένδρων εἶναι τὰ νεώτερα τῆς ἡμέρας· ἐμπρησμοὶ οἰκιῶν καὶ καταστροφαὶ βαμεικῶν καὶ ἀμπέλων διαπράττονται μετὰ μεγάλης μανίας. Ἀράγε ἡ Σεβ. Κυβέρνησις δὲν λαμβάνει εἰδηρὴν τῶν ἀτοπημάτων τούτων, ἢ γινώσκουσα πάντα ἐγκαταλείπει ἐπιτήρηδες ἡμᾶς εἰς τὴν ἀνηλεῆ τῶν κακοποιῶν μάστιγα; Ἄλλ' εἴτε τὸ ἐν εἴτε τὸ ἄλλο συμβαίνει, τὰ μέγιστα, νομίζομεν, ὑποβιβάζει τὴν ἀξίαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀνάγκη πλέον νὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν τὰ περιλάλητα ἀστυνομικὰ τῆς ὄργανα.

Ἡ πλεοναξία βέβαια τοῦ ἐγκλήματος εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς ἀσθένειας τῶν κακοποιῶν, οἵτινες πρὸ τῶν ὀμμάτων τῆς Σεβ. Κυβερνήσεως φαίνονται τίμιοι πολῖται, ἐπειδὴ ἐλλείπουσι δύο μαρτύρων ἔνοχοι καταθέσεις καὶ τὰ κατάλληλα πρόσωπα πρὸς ἐπιτόπιον ἐξέτασιν τῶν διαφοροτρόπως συμβαινόντων ἐγκλημάτων.

Ἐκ τοῦ διαμερίσματος Λεύκας.

«ΑΝΑΠΑΞΙΣ»

Περιεχόμενα τοῦ 56 ἀριθμοῦ.

Ψυχολογικαὶ Μελέται ὑπὸ Ι. Σκαλτσούνη ΙΔ'. Ἐπιλογος.—Φόβος καὶ ἀρεθία, ποίημα, καὶ Ἀναπλαστικαὶ μελέται, Β'. ὑπὸ Κ. Διαλεισιμᾶ—Πῶς ἐργάζονται οἱ Ἰησοῦται ἐν Συρίᾳ καὶ Αἰγύπτῳ.—Ἡ δοξολογία. Ἠθικὰ παραγγέλματα, ὑπὸ Θ. Κόντη.—Θρησκευτικὴ κίνησις.—Δελτίον βιβλιοθήκης.

«LA NAZIONE ITALIANA»

ANNO 1 Num. 23.

SPRIMMARIO

Testo: Trento Il Castello del Buon Consiglio.—Le scuole italiane di Salonico, Dott. R. B.—L' Italia fuori dei suoi confini politici, Arturo Galanti.—Dalla Sardegna, I. Piras Pilo.—Il movimento nazionale a Malta.—Monumento a Cristoforo Colombo in New-York.—Alpinisti Trentini, et.—Cronaca della Società «Dante Alighieri».—La settimana nel Regno.—Notizie.—Colonie.

Illustrazioni: Trento. Il Casello del Buon Consiglio.—Dr. Eurico Zammit, promotore dei comizi maltesi per l'italianità.—Monumento a Cristoforo Colombo in New-York.—Gli arrestati di Fondo salutati al passaggio dagli Alpinisti Trentini.—I Rifugi degli Alpinisti Trentini.—Nepomuceno Bolognini.—Gruppo di Alpinisti.—Tipo di contadina delle valli.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:—ο—:—

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Τα τελευταῖα φύλλα οὐδὲν νεώτερον κομίζουσιν ἡμῖν, εἰμὴ τὴν εὐχάριστον εἰδησιν ὅτι ὁ Τσάρος, ἅμα τῇ ἀναχωρήσει τοῦ ξένου του, τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, ἐνετείλατο εἰς τὸν ἐν Κων)πόλει ἐπιτετραμμένον νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Πύλης «ἐν ὀνόματι τοῦ Τσάρου καὶ τοῦ Ρωσικοῦ λαοῦ» τὴν εἰς ἀκέραιον τήρησιν τῶν δικαιωμάτων τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὰ ὁποῖα ἠθετήθησαν διὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν Βερατίων. Ἐὰν ἀληθεύῃ ἡ εἰδησις αὕτη, ἡ Πύλη, ἥτις εἰς οὐδὲν ἐλογίσατο τὰς διαμαρτυρήσεις τῶν λοιπῶν μικρῶν ὀρθοδόξων κρατῶν, θὰ καταφύγῃ εἰς τὸ σύνθημα, ὅσάντις τὰ φέρει σ κ ο ὕ ρ α νὰ ἀλλάσῃ τὸ Ἰπουργεῖον καὶ νὰ ἐκδίδῃ νέ-

ὄς Ἰραδέδες. Ἀπορίας ἀξίον ὅμως εἶνε πῶς δὲν προέβη ἡ Ρωσσία εἰς παρόμοιον διάδημα πρὶν ἢ ἐκδοθῶσι τὰ βεράτια, τοῦτο δὲ δίδει ὑπονοίας ὅτι ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲν ἐνεργεῖ ἐν εὐλικρινείᾳ, διότι δὲν ἀγνοεῖ ὅτι ἡ ἐκδοσις τῶν βερατίων εἶνε πλέον τετελεσμένον γεγονός· καὶ ὅτι ἡ ἀνάκλησις των εἶνε δύσκολος. Ἄς ἰδωμεν τέλος πάντων τί θὰ πράξῃ ἡδὴ ἡ Πύλη. Ἄλλοι λέγουσιν ὅτι ἡ ἐπικειμένη πτώσις τοῦ Βεζύρου Κιαμῆλ πασᾶ, φίλου ὄντος τῆς τριπλῆς συμμαχίας, ἀφορμὴν ἔχει τὴν τελευταίαν ἀπάντησιν τοῦ Σαλισβουρῆ εἰς τὴν τελευταίαν περὶ Αἰγύπτου διακοίνωσιν τῆς Πύλης. Ὡς γνωστὸν κατ' ἔτος ἡ Πύλη πέμπει μίαν διακοίνωσιν εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ ἐρωτᾷ πότε θὰ γίνῃ ἡ ἐκκένωσις τῆς Αἰγύπτου, ἡ δὲ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις δίδει πάντοτε τὴν αὐτὴν κερεότυπον ἀπάντησιν ὅτι τοῦτο θὰ γίνῃ τότε μόνον, ὅταν ἐξασφαλισθῇ ἡ τάξις ἐν Αἰγύπτῳ καὶ καταστή περιττὴ ἡ παρουσία τῶν ἀγγλικῶν στρατευμάτων. Τοῦτο ἐγένετο καὶ πάλιν ἐσχάτως, ἡ δὲ Πύλη δυσαρεσθηθεῖσα ἐκ τῆς ἀπαντήσεως, θέλει ἡδὴ νὰ πράξῃ τὸ μόνον ὅπερ δύναται νὰ δεῖξῃ, δηλαδή ὅτι θ' ἀλλάξῃ πολιτικὴν, ρίπτουσα τὸν φίλον τῆς σημερινῆς πολιτικῆς, τῆς ἐχούσης βάσιν τὴν τριπλὴν συμμαχίαν καὶ ἀναγορεύουσα ὑπουργὸν τὸν ρωσόφιλον Σαῖτ πασᾶν. Ἡ ἐν Ἀρμενίᾳ κατάρασις εἶνε οἰκτρὰ, φαίνεται δ' ὅτι ἐπίκειται Ρωσικὴ κατοχὴ. Ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει τῆς Πύλης ὅτι θὰ εἰσαγάγῃ μεταρριθμίσεις, ἀπέσυρε τὴν παραιτήσιν τοῦ ὁ Πατριάρχης τῶν Ἀρμενίων. Ἐν Ἀλβανίᾳ οἱ χριστιανοὶ ὑποφέρουσι πολλὰ παρὰ τῶν ὀθωμανῶν συγκατοίκων των. Ἐνῶ ἡ ὀπλοφορία εἶνε ἀπηγορευμένη γενικῶς δι' ὅλους, εἰς τοὺς τούρκους ἐπιτρέπει ὁ διοικητῆς νὰ ἦνε φορτωμένοι ὄπλα, οἵτινες εἰσέρχονται εἰς κατασκήματα χριστιανῶν, ἀρπάζουσι δὲ, θέλουν καὶ ὅταν τοῖς ζητηθῇ ἡ πληρωμὴ δεικνύουν τὰ ὄπλα. Ἐν Κρήτῃ ἡ κατάρασις εἶνε ἡ αὐτὴ. Κατὰ νεωτέρας εἰδήσεις ἡ Πύλη ἀνακαλεῖ ἐκ Κρήτης 14 τάγματα ἐφεδρῶν στρατιωτῶν, μένει δ' ἐκεῖ στρατὸς ἐκ δέκα περίπου χιλιάδων. Λέγεται ὅτι ἡ Πύλη προτίθεται νὰ χορηγήσῃ ἀμνησίαν καὶ εἰς τοὺς 16 ὀπλαρχηγούς καὶ ἄλλους ἐπιφανεῖς Κρητας, τοὺς καταδικασθέντας ὑπὸ τοῦ στρατοδικείου καὶ διαμένοντας ἐν Ἀθήναις. Ὑπὸ τῶν Ρωσικῶν φύλλων ἀπαριθμοῦνται τὰ σχέδια ἅτινα ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ ὁ Γουλιέλμος ἐν Ρωσσίᾳ. Κατὰ τοὺς μὲν ἐπρόκειτο νὰ προτείνῃ τὸν γενικὸν ἀφοπλισμὸν κατὰ τοὺς δὲ ὅτι θὰ ἐπέδωκε τὴν συμφιλίωσιν Ρωσσίας καὶ Αὐσρίας προτείνων τὴν διανομὴν μεταξὺ αὐτῶν τῆς χερσονήσου τοῦ Αἰῶνος κατ' ἄλλους δὲ ὅτι θὰ ἐπέδωκε τὴν σύγκλησιν εὐρωπαϊκοῦ συνεδρίου πρὸς λύσιν ὄλων τῶν ταραττόντων τὴν εἰρήνην ζητημάτων. Ὁ χρόνος θὰ ἀποδείξῃ τί ἐξήτησε καὶ τί κατώρθωσε.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Κατὰ τὰς ἐκ Βιέννης πληροφορίας τοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Χρόνου», τὸ ἀρμενικὸν ζήτημα λαμβάνει σοβαρὰς διαστάσεις. Ρωσοὶ πράκτορες προετοιμάζουσι ἐξέδρασιν συνεπείᾳ τῆς ὁποίας ἡ Ρωσσία θέλει καταλάβει τὴν Ἐρζερούμ.

Ὁ ἴδιος ἀνταποκριτῆς βεβαίως ὅτι ὁ νέος ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς τῆς Ἑλλάδος ἐδέχθη τὸ χαρτοφυλάκιον μετὰ τιμῶν συμφωνιῶν αἵτινες ἐγένοντο ἀποδεχταί, εἰς αὐξήσεις δηλονότι τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ στρατοῦ εἰς 50,000 ἐν εἰρήνῃ καὶ 100,000 ἐν πολέμῳ τὴν παραδοχὴν τοῦ γερμανικοῦ συστήματος τῆς κινητοποιήσεως, καὶ τὴν κατασκευὴν ὀχυρωμάτων διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ Πειραιῶς καὶ τῶν νήσων.

—Κατὰ τὰς ἐκ Μαδρίτης εἰδήσεις ἡ χολέρα ἐξακολουθεῖ ποιοῦσαν θρῆναι ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Ἀλικάντη, Βαταγιόλ, Ἀραγωνίαν, Τολέδο καὶ Βαλεντίαν.

Κων)πολις, 5.—Τρομερὰ πυρκατὰ διαρκέσασα 24 ὥρας, κατέστρεψε τὴν πόλιν τῆς Θεσσαλονίκης. Ὑπῆρχεν ἑλλειψίς ὕδατος. Ὅλη ἡ Εὐρωπαϊκὴ συνοικία κατεστράφη. 12,000 ἄτομα μένουσιν ἄστεγα.

—Διαφυσδεύεται ὅτι ὁ Μούσα Βέης συνελήφθη, ἀλλὰ πιστεύεται, ὅτι ἀνεχώρησε δι' ἑλληνικοῦ πλοίου εἰς Βατοῦμ.

Πράγα, 5.—Αἱ βροχαὶ ἐπανέσαν καὶ ὁ Μολδάβας χαμηλώνει. Ἡ ἐνδεῖα εἶνε μεγίστη. Ὁ αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Ἰωσήφ ἔστειλε 10,000 φλορίνια.

Βιέννη, 26.—Ἡ πόλις Τοκάυ, περιήγμον κέντρον οἰνοπαραγωγῆς, κατεστράφη ὑπὸ πυρκαϊᾶς. Ἑπτακισχίλιοι ἄνθρωποι εἶνε ἄστεγοι καὶ ἄνευ τροφῆς.

Μομπάσσα, 26.—Ἐδόθη ἡ πρώτη πτωρῖα τοῦ σιδηροδρόμου, ὅστις μέλλει νὰ ἐκτίσῃ τὴν ἀκτὴν μετὰ τῆς Βικτωρίας Νυάνζας.

Λονδίον, 26.—Ἡ βασίλισσα τῆς Ρουμανίας ἀφίκετο εἰς Λονδίον.

Πετρούπολις, 27.—Κατὰ τὰς ἐκ Μούσας εἰδήσεις οἱ Κούρδοι ποιοῦσι πᾶσαν νύκτα ἐπιδρομὰς καὶ διαπράττουσι φοβερὰς ὀμιότητας ἐναντίον τῶν Ἀρμενίων τῆς περιχώρου.

Λισαβῶν, 27.—Αἱ ἐφημερίδες τῆς ἀντιπολιτεύσεως προσβάλλουσι σφοδρῶς τὴν πρὸς τὴν Ἀγγλίαν συνθήκην.

Σύδνεϋ, 27.—Μέγας ἐρεθισμὸς ἐπικρατεῖ ἐν Νιουκάστελ τῆς Νέας Μεσημβρινῆς Οὐαλλίας, ὅπου οἱ ἐργάται τῶν μεταλλείων ἐκήρυξαν ἀπεργίαν. Ἐπέμφθησαν αὐτόσε στρατεύματα. Ἡ ἀστυνομία ἐνισχύθη.

Μελβούρνη, 27.—Πάντες οἱ θερμασταὶ τῆς ἐταιρίας τοῦ ἀεριοφωτοῦ ἐκήρυξαν ἀπεργίαν. Ἡ ἀστυνομία ἐνισχύθη.

Παρίσιοι, 28.—Ἡ Αὐτοκράτειρα τῆς αὐστρίας ἀπῆλθεν ἐκ Παρισίων.

—Ἡ χολέρα ἀξάνει ἐν τῇ μεσημβρινο-ἀνατολικῇ Ἰσπανίᾳ.

Παρίσιοι, 29.—Ὁ κ. Νελιδῶφ ἐπατέρχεται εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ρώμη, 29.—Ὁ κ. Κρίσπη ἀπῆλθεν εἰς Νεάπολιν ὅπου θὰ διαμείνῃ ἕως τῆς 18ης Σεπτεμβρίου.

Μελβούρνη, 29.—Ὡς προφυλακτικὸν μέτρον μετετέθη ἐνταῦθα ἐν ἀπόσπασμα πυροβολικοῦ. Ἡ πόλις εἶνε σχεδὸν ἐν σκοτεινῇ. Ἡ ὑπηρεσία τῆς μεταφορᾶς τῶν ταχυδρομικῶν φακέλων γίνεται ἄνευ διακοπῆς.

Πετρούπολις, 29.—Ὁ Τσάρεβιτς θ' ἀπέλθη τῇ 13 Ὀκτωβρίου ἐπὶ φρεγάτας. Θὰ συνοδεύσῃ αὐτὸν ὁ ἀδελφὸς του Γεώργιος.

Τεργέστη, 29.—Τέσσαρες βόμβαι ἐξεργήθησαν εἰς διάφορα μέρη τῆς πόλεως. Νεανίας πειρώμενος νὰ σβέσῃ τὴν θριαλλίδα μιᾶς βόμβας ἐφορέθη. Τὸ κακούρηγμα ἀποδίδεται εἰς τὰς ἰταλικὰς ἐταιρίας τῆς Ἀλιγρώτου Ἰταλίας.

Βερολίον, 30.—Ἐνεκα συγκρούσεως γενομένης προσφάτως μεταξὺ τῶν σοσιαλιστῶν καὶ τῆς ἀστυνομίας κατόπιν πολυπληθοῦς ἀκαθροίσεως τῶν πρώτων, μετετέθη ἐνταῦθα μιᾶ ταξιαρχία πεζικῶν πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ σώματος τῶν φρουρῶν, ὅπερ ἀπῆλθεν εἰς τὰ γυμνάσια.

Πετρούπολις, 30.—Αὐτοκρατορικὸν Οὐκάζιον ἀνυψοῦ πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ τελωνείου κατὰ 20 ὅσο ὅπως συμφωνήσῃ αὐτὰ πρὸς τὴν παροῦσαν ὑψωσὶν τοῦ συναλλαγματος.

Κ)πολις, 30.—Ὁ Μούσα Βέης ἐδραπέτευσεν ὅπως ἀποφύγῃ τὴν ἐξορίαν. Εἶναι φόβος μὴ ἀπέλθῃ ὅπως ἐξερεθίσῃ Κούρδους εἰς γενικὴν ἐπανάστασιν. Ὁ Σουλ-

τάνος εἶναι παρωργισμένος διὰ τὴν ἀποδρασίαν ταύτην.

Μελβούρνη, 31.—Τέσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες ἀπεργοὶ διεδήλωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἀλλ' ἡ τάξις δὲν διαταράχθη. Ὁ ἐρεθισμὸς ἐλαττοῦται, ἀλλ' αἱ συναλλαγαὶ εἶνε ἐν πλήρει γαλήνῃ.

Παρίσιοι, 31.—Στόλος γαλλικὸς ἔλαβε διαταγὴν νὰ πλεύσῃ εἰς Σπέτσιαν ὅπως χαιρετίσῃ τὸν βασιλέα Οὐμβέρτον ἐπὶ τῇ καθελύσει ἐνὸς ἰταλικοῦ θωρηκτοῦ, ἀλλ' ἐπειδὴ προέκυψαν δυσχέρειαι περὶ τῶν διατυπώσεων ἐτροποποιήθησαν αἱ διαταγαὶ αἰ δοθῆσαι εἰς τὸν στόλον. Διὰ τοῦτο ὁ βασιλεὺς δὲν θὰ ὑπάγῃ εἰς Σπέτσιαν. Φόβος εἶναι μὴ τὸ περιστατικὸν τοῦτο ψυχρῶν πλειότερον τὰς σχέσεις.

Κων)πολις, 31.—Ἐπειδὴ ὁ Σουλτάνος ὑπεσχέθη νὰ εἰσαγάγῃ μετταρρυθμίσεις εἰς τὴν Ἀρμενίαν ὁ Πατριάρχης τῶν Ἀρμενίων ἀπέσυρε τὴν παραίτησίν του.

Ρώμη, 1.—Ὁ βασιλεὺς Οὐμβέρτος δὲν θὰ ὑπάγῃ εἰς Σπέτσιαν.

—Ὁ πρῶν βασιλεὺς Μιλάνος κατέπεισε τοὺς Σέρβους ἀντιβασιλεῖς νὰ ἀφῆσούν τὴν ἐτήσιον ἐπιχορήγησίν του ἀπὸ 360,000 εἰς 450,000 φράγκα ὑποσχεθεὶς νὰ παύσῃ τὴν κατὰ τῆς νῦν κυβερνήσεως καταφορὰν. Οἱ ἀντιβασιλεῖς ἐγγυῶνται ὅτι ἡ Σκουφίνα θέλει ἐγκρίνει τὴν πρότασιν.

Βεβαιοῦται δὲ ὅτι ὁ πρῶν βασιλεὺς σκέπτεται νὰ συζευχθῇ τὴν χήραν τοῦ ἀποθανόντος Γκουαταμαλιου στρατηγοῦ Μπαριος, ἣτις εἶνε κήτοχος 50,000,000 φράγκων.

Λύσις τοῦ 55ου αἰνίγματος Χρόνος—ἔνος-νόος. Λυτῆρες οἱ κ. Ν. Κάρταλις καὶ Χρ. Ἀποστολίδης (ἰδ. Ἀσγάτας).

Λύσις τοῦ 13ου λογογράφου. Ὑπομονὴ ἀριστον φάρμακον τοῖς ὑπομένουσι. Λυτῆρες οἱ κ. Χρ. Ἀποστολίδης καὶ Ἀναξ. Σ. Χουρμουζίου.

—οι-ωω-ο—

ΑΙΝΙΓΜΑ 56ον

- Ὁ οἰκοδόμος μὲ καλεῖ, Ὁ ναυπηγὸς μὲ θέλει, Ὁ ξυλευργὸς μὲ ἀπειλεῖ, Ὁ τέλτων δὲ ἐν τέλει. Ἀντὶ τοῦ πρώτου γράμματος Ἄν ἕτερον τι βάλῃς Εἰς δρόσον, ὦ τοῦ θαύματος, Ἐμὲ θὰ μεταβάλῃς.

[Ἐκ Βουβίου. Ν. Θ.]

Λογογράφος 14ος.

Μ' αἶμα κακ' ὄντ' ὅμοι δὲ ἵνα σ' θὰ ἦ φέρε ἴν' κακ' ὄν. (Ἐκ Λευκωσίας. Δημοσθ. Χ. Σεβέρης).

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασία ἀ. ποιότητος γρ.	230—240
δευτέρας ποιότ. " "	210—215
" " ἑνωσιμένα " "	170—190
ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκ. παρ.	76
ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκκος γρ.	115—120
σίτος τὸ κοιλόν " "	20—22
κριθὴ " "	10—12
ὄροδος " "	13—15
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας " "	93—95
τὸ χαλεπικὸν καντάρι.	

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ὁ κ. Βασιλεῖος Θεοφανίδης ἔλαβεν ἐσχάτως ἐξ Ἀγγλίας καὶ θὰ λαμβάνῃ τακτικῶς δείγματα διαφόρων ὑφασμάτων διὰ πᾶσαν ἐποχὴν, δηλ. κασμιρίων, τσοχῶν, μουσαμάδων, δύναται δὲ κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν πελατῶν, νὰ φέρῃ εἰς τὰς

τιμὰς τῶν ἰδίων ἐργασίων ὅθεν τὰ λαμβάνη, ἐτοιμοὺς ἐνδυμασίας καὶ μὴ, εἰς μικρὰν ἢ μεγάλην ποσότητα. Ἐπι δε δύναται νὰ φέρῃ διαφόρων εἰδῶν φλανέλλας, λινὰ, κολάρα, λαιμοδέτας, ὑποκάμισα, συνδόνια ἔτοιμα καὶ μὴ, κατ' ἐκλογὴν καὶ εἰς ὅσον μέγεθος ἀπαιτεῖ ἕκαστος, χειρόμακτρα, τραπέζομάνδουλα, καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ διὰ τὰς οἰκίας ἀναγκαῖα. Εἰς τοὺς βουλομένους δίδει ὁ ἴδιος πᾶσαν πληροφορίαν.

Τὰ ἀντικρῦ τοῦ Τζαμίου τρία μαγαζεῖα τῆς Ἐκκλησίας Ἀγ. Νάπας, γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα μαγαζεῖα τῆς Θέλλης, εἶνε διατεθειμένα πρὸς ἐνοικίασιν. Ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς

Ὁ κ. Στέφανος Κ. Μαζιμαρίδης ιδρύσας ἐν Βαρσοῖσι καζάνιον ρακῆς μετὰ καλοῦ τεχνίτου ἐκ Χίου, ἀγγέλλει ὅτι ἐξάγει λαμπρὰν μακίγαν ἐκ καθαρᾶς σοῦμας τῶν σαφυλίων καὶ οὐχὶ σπύρτων, ἐξαιρέτου ποιότητος καὶ εἰς τιμὰς συγκатаβατικάς.

Ἀναλαμβάνει τὴν ἀποστολὴν καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς νήσου.

Ὅσοι ἀγαποῦν νὰ πίνωσι καθαρὰν μακίγαν, ἐβγαλμένην ἀπὸ σαφυλὴν τῆς Κύπρου καὶ οὐχὶ ἀπὸ σπύρτα Εὐρωπαϊκὰ, ἃς κατευθύνωνται εἰς τὸν καθηγητὴν ὄντως τῆς κατασκευῆς ἀδόλων καὶ καθαρῶν εἰσπονευμάτων διαφόρων εἰδῶν κ. Γ. Μιχαηλίδην, ὅςτις ἐβραθεύθη τόσας φορές διὰ τὴν πρὸς ταῦτα ἱκανότητα καὶ καθαριότητά του. Αἱ τιμαὶ λίαν συγκαταβατικά.

Ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν Μαραθεφτῶν καταστήματι τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου εὐρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικὰς τιμὰς ἱερατικὰ φορέματα ἔτοιμα, ἐκ καλῆς χρυσοῦφάντου ράφας.

Ἐν τῷ ἐν Λάρνακι καπνοπωλείῳ «ἡ Λάρναξ» διευθυνομένῳ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Δ. Τρίγγα, πωλοῦνται: καπνὸς λιανικῶς καὶ γονδρικῶς διαφόρων ποιότητων, συγαρόχαρτα ἀρίστης ποιότητος, τουμπεκκὶ ἐπίσης, ὡς καὶ ταμβάκος. Πρὸς δὲ καὶ χάρτης γραφῆς, φακέλλοι διαφόρων μεγεθῶν, γραμματόσημα, ὡς καὶ σπαραμακέττα καὶ φώσφορα. Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ κατάστημα τοῦτο μένουσι καθ' ὅλα εὐχαρισημένοι.

Ἐν τῇ ὁδῷ Ριχάρδου (ἐνταῦθα) πωλεῖται οἰκόπεδον ἔχον πλάτος ποδ. 78, καὶ βάθος 60, ἥτοι ἐμβαδὸν 4,680 πόδας τετραγωνικοῦς, καὶ συνορευόμενον ὑπὸ Χ. Ζαβροῦ, Ἀνδρέου Κτιστοῦ καὶ Πολ. Κ. Ἐλευθεριάδου. Οἱ βουλόμενοι ἀποταθῆτωσαν εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην κ. Χριστόδ. Σαββίδην.

Πωλεῖται ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν «Πλόνδελ», ἀντικρῦ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κ. Ἐλευθεριάδου οἰκία τοῦ κ. Χρυσοδούλου Μυλοκόπου, ἐπὶ γηπέδου 150 ποδῶν μήκους 45 πλάτους, ἔχουσα σύνορα δύο ὁδοῦς, ἀφ' ἑτέρου γῆν ὄρφανῶν Κεσόγλου καὶ ὀπισθεν κήπον τοῦ Μοναστηρίου Χρυσοροιατίσσης καὶ συνισαμένη ἐκ τεσσάρων καλῶν δωματίων, καὶ αὐλῆς μετὰ 30 περίπου δένδρων διαφόρων. Ὁ βουλόμενος ἀποταθῆτω εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην κ. Χ. Μυλοκόπον.